

آموزشگاه
کشاورزی
پسرانساری

به نام خدا

وزارت علوم تحقیقات و فناوری
دانشگاه فنی و حرفه‌ای

کاربرد الکترونیک در کشاورزی

مکانیک ماشین‌های کشاورزی

رسول لقمانپور زرینی

عضو هیات علمی دانشگاه فنی و حرفه‌ای – آموزشگاه کشاورزی ساری

نیمسال دوم ۱۳۹۸

در تأسیسات الکتریکی، وسایل برقی گوناگونی به کار می‌رود و با پیشرفت تکنولوژی هر روز متنوع‌تر و با قابلیت بیشتری وارد بازار می‌شوند. در این فصل، ابتدا با وسایل الکتریکی و سپس، مدارات روشنایی و نقشه‌های الکتریکی آنها آشنا می‌شویم.

ابزار و وسایل سیم‌کشی

ابزارها و دستگاه‌هایی که در کارهای برقی به کار می‌روند، بسیار زیاد هستند. در این بخش به شرح مهم‌ترین و متبادل‌ترین آنها می‌پردازیم.

◀ پیچ‌گوشتی

یکی از پر مصرف‌ترین ابزارها در سیم‌کشی تأسیسات الکتریکی و کارهای برقی، پیچ‌گوشتی است. پیچ‌گوشتی انواع بسیار دارد. هر چه قطر دستهٔ پیچ‌گوشتی بزرگ‌تر باشد، آسان‌تر می‌توان با آن پیچ را باز و بسته کرد. نکته مهم در کاربرد پیچ‌گوشتی در کارهای برقی عایق بودن دسته آن است که موجب برق گرفتگی نشود. پیچ‌گوشتی‌هایی برای کارهای برقی مناسب‌بند که بخشی از میله پیچ‌گوشتی نیز دارای عایق باشد. (شکل ۱-۳).

شکل ۱-۳- پیچ‌گوشتی

چون پیچ‌ها در انواع یک شیاره، دو شیاره و غیره ساخته می‌شوند، انواع پیچ‌گوشتی ساده، چهارسو و... مورد نیاز خواهد بود (شکل ۲-۳).

شکل ۲-۳- انواع پیچ و پیچ‌گوشتی

◀ فاز‌متر

فاز‌متر وسیله‌ای شبیه پیچ‌گوشتی است، که علاوه بر باز و بسته کردن پیچ‌های کوچک، برای تشخیص سیم فاز از نول، نیز به کار می‌رود (شکل ۳-۳). یادآوری می‌شود نام فاز‌متر در حقیقت یک اصطلاح رایج عامیانه است و در اصل باید به آن فازنما گفته می‌شد، زیرا این وسیله فقط فاز را از نول مشخص می‌کند.

شکل ۳-۳- فاز‌متر

اگر نُک فازمتر به سیم فاز اتصال داده شود و یکی از انگشتان دست روی قسمت فلزی انتهایی فازمتر باشد، لامپ فازمتر روشن می‌شود، اما اگر نُک فازمتر به سیم نول تماس داده شود، لامپ روشن نخواهد شد. هنگام کار با سیم‌های برق، برای اطمینان از برق دار نبودن سیم‌ها، آنها را با فازمتر بررسی کنید (شکل ۴-۳).

شکل ۴-۳

◀ سیم چین

سیم چین دارای دو لبهٔ تیز است که برای بریدن سیم‌ها به کار می‌رود (شکل ۵-۳). سیم چین دسته‌ای عایق برای جلوگیری از برق گرفتگی دارد. روی دستهٔ عایق سیم چین اندازهٔ ولتاژ قابل تحمل نوشته شده است، هنگام کار باید به سالم بودن عایق دستهٔ سیم چین و تناسب ولتاژ قابل تحمل آن با ولتاژ شبکه‌ای که در حال کار با آن هستید، دقت کنید.

شکل ۵-۳- سیم چین

نکته

هرگز از سیم چین برای لخت کردن سیم استفاده نکنید، زیرا معمولاً در این حالت هادی سیم آسیب می‌بیند و اتصال از نظر الکتریکی و مکانیکی ضعیف می‌شود.

◀ سیم لخت کن

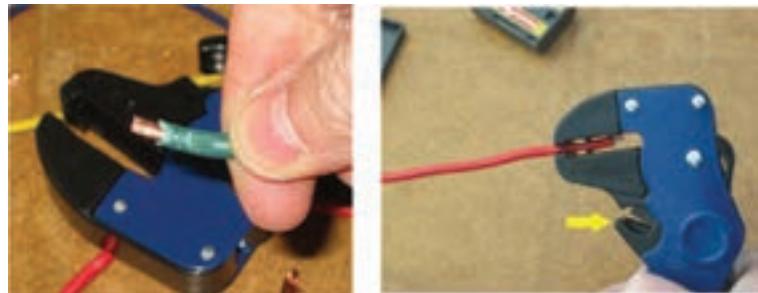
از سیم لخت کن برای برداشتن روکش عایق سیم استفاده می‌شود. سیم لخت کن نیز مانند سیم چین دستهٔ عایق دارد. سیم لخت کن بر دو نوع ساده و خودکار (اتوماتیک) است :

شکل ۶-۳- سیم لخت کن دستی

الف) سیم لخت کن ساده : این سیم لخت کن از دولبهٔ تشکیل شده است. به وسیلهٔ پیچ و مهره‌ای می‌توان فاصلهٔ بین لبه‌ها را کم و زیاد کرد تا شکاف دایره‌شکل در بین دو لبهٔ ایجاد شود. چون لبهٔ داخلی شیارها تیز است، اگر در داخل این شیارها سیم روپوش داری قرار داده شود که قطر داخلی آن به اندازهٔ قطر دایره باشد، با کمی فشار و سپس کشیدن سیم لخت کن، روکش سیم جدا می‌شود (شکل ۶-۳).

ب) سیم لخت کن خودکار(اتوماتیک) : این سیم لخت کن نیاز به تنظیم ندارد و ساده‌ترین آنها دارای دو لبه متحرک است. روی این لبه‌ها شیارهای تعبیه شده است که با روی هم قرار گرفتن آنها، سوراخ‌هایی با قطرهای مختلف تشکیل می‌شود. آنگاه سیم را داخل این شیارها قرار می‌دهند. وقتی می‌خواهیم سیم را لخت کنیم، ابتدا شیار مناسب قطر مغزی سیم را انتخاب می‌کنیم. آنگاه سیم را داخل آن قرار می‌دهیم، سپس دسته سیم لخت کن را فشار می‌دهیم. لبه‌های صاف پایین می‌آید و سیم را نگه می‌دارد. حال اگر کمی بیشتر فشار دهیم، لبه‌های تیز روکش قسمت انتهایی سیم را درمی‌آورد. (شکل ۷-۳).

شکل ۷-۳- سیم لخت کن اتوماتیک

◀ انبردست

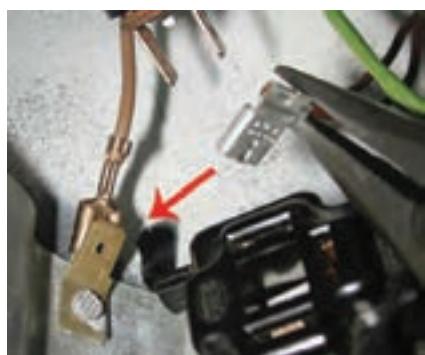
انبردست برای نگاه داشتن قطعه کار و لخت کردن یا بریدن سیم (در نبود سیم‌چین و سیم لخت کن) استفاده می‌شود. انبردست‌های ویژه کارهای بر قی دارای دسته عایق هستند. از نظر فنی نباید انبردست را به جز در موقع ضروری، به جای سیم‌چین یا سیم لخت کن به کار برد.

◀ دم باریک

شکل ۸- دم باریک

دم باریک وسیله‌ای شبیه انبردست است، با این تفاوت که نُک آن از انبردست بلندتر و باریک‌تر است. دم باریک برای فرم دادن و گرفتن سیم یا قطعه، به کار می‌رود. دم باریک نیز مانند انبردست دسته عایق دارد و در موقعی که جاتنگ است و امکان کاربرد انبردست وجود ندارد، به جای آن از دم باریک استفاده می‌شود (شکل ۸-۳).

شکل ۹- سر سیم و فیش

◀ ابزار پرس سرسیم و فیش‌ها

برای اتصال سیم برق به دستگاه یا وسیله الکتریکی از سرسیم یا فیش استفاده می‌کنند. این اتصال باید قابل جداشدن باشد. اغلب اتصالاتی که در سیم‌کشی دستگاه‌های الکتریکی وجود دارد، از نوع جداشدنی هستند. در این نوع سیم‌کشی‌ها، تعمیرات آسان است (شکل ۹-۳).

برای اتصال فیش به سر سیم‌ها از دستگاه پرس استفاده می‌کنند. در شکل ۳-۱۰، دستگاه پرس سر سیم نشان داده شده است.

شکل ۳-۱۰- دستگاه پرس سر سیم و قطع سیم

سیم‌ها و اتصالات آنها

ساختمان سیم‌ها

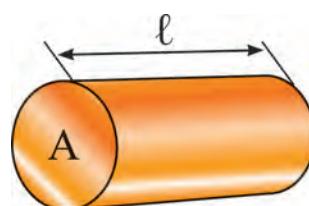
سیم‌ها از دو قسمت هادی و عایق تشکیل شده‌اند. جنس هادی سیم‌ها بیشتر مسی یا آلومینیومی است. ولی کاربرد مس، به دلیل هدایت بهتر رایج‌تر است. عایق سیم‌ها از مواد پلاستیکی است که آن را به صورت لایه‌ای روی هادی روکش می‌کنند (شکل ۳-۱۱).

شکل ۳-۱۱- ساختمان سیم

قطر رایج سیم‌ها در سیم‌کشی

در مدارهای الکتریکی انواع مختلف سیم به کار می‌رود. برای تعیین اندازه سطح مقطع سیم واحد میلی‌متر مربع و برای طول آن، واحد متر، استفاده می‌شود. برای نمونه سیم شماره یک و نیم به معنی آن است که سطح مقطع سیم $1/5$ میلی‌متر مربع است. اندازه استاندارد سطح مقطع سیم‌ها $0.75, 1, 1.5, 2, 2.5, 4, 6, 10, 16, 25, 35, 50, \dots$ میلی‌متر مربع است. شکل ۳-۱۲ سطح مقطع سیم (A) و طول (l) را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۱۲- سطح مقطع سیم

انواع سیم‌ها

معمولًاً جنس هادی، عایق و نوع کاربرد سیم‌ها با حروف مشخص و استاندارد، روی روکش خارجی آنها نوشته می‌شوند، در جدول ۳-۱ تعدادی از این حروف آمده است.

جدول ۱-۳

نوع سیم	کاربرد	تصویر	حروف مشخصه
سیم مفتولی (تک لا)	در تابلوهای برق و تأسیسات نصب ثابت در محیط‌های خشک و داخل لوله (روی دیوار یا داخل دیوار).		NYA
سیم افسان	برای مواردی که سیم نیاز به حرکت و انعطاف زیاد دارد.		NYAF

در جدول (۱-۳) هر یک از حروف مفهوم ویژه‌ای دارند. مثلاً N علامت سیم مسی است که با استاندارد VDE آلمان ساخته شده باشد. Y به معنی روکش پلاستیک (P. V. C.) است.

سیم‌های عایق دار مورد استفاده در تأسیسات برقی را می‌توان به سه دسته کلی زیر تقسیم نمود. در زیر با نمونه‌هایی از این تقسیم‌ها آشنا می‌شوید.

سیم‌های مفتولی : هادی این نوع سیم‌ها از مس استاندارد شده و پوشش آن، از ماده‌بی. وی. سی است و در سطح مقطع‌های ۱/۵ تا ۲۴۰ میلی‌متر مربع، ساخته می‌شود (شکل ۱۳-۳).

شکل ۱۳-۳- سیم مفتولی

سیم‌های نیمه افسان : ساختمان این سیم مانند سیم‌های مفتولی است، ولی به جای یک رشته سیم از چند رشته سیم مفتولی به هم تابیده شده استفاده می‌شود. این عمل باعث می‌شود که سیم کمترگرم شود. در مواردی که نیاز به انعطاف بیشتری نسبت به سیم‌های مفتولی است، از این سیم استفاده می‌شود.

شکل ۱۴- سیم نیمه افسان

سیم‌های افسان : ساختمان این نوع سیم‌ها از چند رشته سیم نازک به هم تابیده تشکیل شده است. رشته‌ای کردن سیم سبب

کاهش تلفات در سیم شده و گرمای حاصل از عبور جریان در آن کمتر می‌شود. قابلیت انعطاف این سیم نسبت به سیم‌های نیمه افشار بیشتر است (شکل ۳-۱۵).

شکل ۳-۱۵- سیم‌های افشار

در جدول ۳-۲ شدت جریان مجاز و همچنین فیوز مربوطه برای سیم با عایق پلاستیکی نشان داده شده است.

جدول ۳-۲

شدت جریان فیوز (آمپر)	شدت جریان مجاز سیم(آمپر)	سطح مقطع سیم (میلی متر مربع)
۱۰	۱۲	۱
۱۶	۱۶	۱/۵
۲۰	۲۱	۲/۵
۲۵	۲۷	۴
۳۵	۳۵	۶
۵۰	۴۸	۱۰
۶۳	۶۵	۱۶
۸۰	۸۸	۲۵
۱۰۰	۱۱۰	۳۵
۱۲۵	۱۴۰	۵۰

اتصال سیم‌ها (سیم‌بندی)

اتصال سیم‌ها، به هم بستن هادی‌ها یا اتصال آنها به وسایل الکتریکی است. یک مدار الکتریکی هنگامی درست کار می‌کند که اتصال از نظر مکانیکی محکم و از نظر الکتریکی هادی خوب باشد. نمونه‌ای از تقسیم‌بندی این اتصالات عبارت اند از:

◀ اتصال غیر لحیمی :

به اتصالی گفته می شود که قابل باز شدن باشد. در این اتصال ها و بسته های انتهایی، لحیم به کار برده نمی شود، ولی هادی ها با فشار، محکم به هم بسته می شوند، این نوع اتصال ها تماس الکتریکی کافی برقرار می کنند. استحکام مکانیکی این اتصالات نیز مناسب است. اتصال غیر لحیمی سه دسته است :

۱- اتصال پیچی : اتصال پیچی با پیچ و مهره انجام می شود و واشرها از آسیب رساندن مهره با سر پیچ به قطعه در هنگام کشش جلوگیری می کنند (شکل ۳-۱۶). برای اتصال سیم های نول یا سیم اتصال زمین (ارت) در تابلوهای برق، اتصال پیچی روی یک تسمه مسی (شین) به کار می رود.

شکل ۳-۱۶- اتصال پیچی

شکل ۳-۱۷- سرسیم

۲- اتصال فیشی (سرسیمی) : برای بستن سیم های رشته ای در زیر پیچ باید از سر سیم های فیشی استفاده کرد. این فیش ها (سرسیم ها) دارای انواع مختلف حلقه ای، تیغه ای، کشویی و میله ای هستند که هر یک از آنها کاربرد ویژه ای دارند (شکل ۳-۱۷).

شکل ۳-۱۸- تصویر چند نمونه سرسیم های فیشی را، که به سیم ها متصل شده اند، نشان می دهد.

شکل ۳-۱۸

۳- اتصال ترمینالی : در این اتصال منبع تغذیه با مصرف کننده با یک ارتباط دهنده به نام ترمینال متصل می شود که دارای دوسری پیچ اتصال است. در شکل ۳-۱۹ یک نمونه ترمینال نشان داده شده است.

شکل ۱۹-۳- ترمینال

۴- اتصال لحیمی

لحیم کاری عبارت از اتصال دو یا چند فلز به وسیله یک فلز یا آلیاژ سوم است. در این فرایند آلیاژ یا فلز لحیم کننده به نقطه ذوب خود می‌رسد ولی فلزات مورد اتصال ذوب نمی‌شوند، در نتیجه فلزات لحیم شونده به یکدیگر متصل می‌شوند.

لحیم : لحیم معمولاً آلیاژی مرکب از سرب و قلع است. قلع با آب و هوا ترکیب نمی‌شود و پوشش بسیار خوبی برای فلزاتی مانند مس است و از اکسید شدن آن جلوگیری می‌کند.

وسایل لحیم کاری : برای لحیم کاری چند قطعه به یکدیگر، نخست باید آنها را گرم نمود و سپس لحیم کرد. برای تأمین گرمای لازم از هویه استفاده می‌شود. نُک هویه، که گرم را به نقطه اتصال می‌رساند بیشتر از جنس مس است. هویه‌ها به وسیله جریان الکتریکی گرم می‌شوند و آنها را در دو نوع مقاومتی و ترانسفورماتوری می‌سازند.

شکل ۲۰-۳- هویه‌های قلمی (مقاومتی) و هفت تیری (ترانسفورماتوری)

بست کمربندی سیم‌ها

بست کمربندی، برای دسته‌بندی و نظم دادن به سیم‌هایی که مربوط به یک مسیر یا بخش ویژه‌ای هستند به کار می‌رود (شکل ۲۱-۲۱). در تابلوهای برق و دستگاه‌ها کمربندهای پلاستیکی برای بستن و محکم کردن سیم‌ها به کار می‌رود.

شکل ۲۱-۳- بست کمربندی

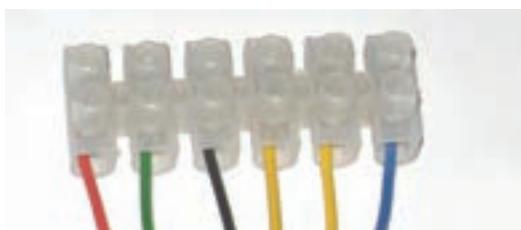
هدف : اتصال سیم‌ها به روش پرسی و ترمینالی
وسایل مورد نیاز : سیم نمره ۱/۵ میلی‌متر مربع، سیم چین، سیم لخت کن، پرس سرسریم ترمینال پلاستیکی و پیچ‌گوشتی.
مراحل انجام کار :

- ۱- سه رشته سیم نمره ۱/۵ میلی‌متر مربع را در اندازه‌های ۱۵ سانتی‌متری با سیم چین ببرید.
- ۲- با سیم لخت کن روکش هر کدام از سیم‌ها را به اندازه پنج میلی‌متر بردارید.
- ۳- قسمت لخت شده سیم‌ها را داخل سرسریم‌ها بگذارید و به کمک انبر پرس، مانند شکل ۳-۲۲ سرسریم را روی سیم، پرس کنید.

شکل ۳-۲۲- پرس کردن سرسریم

- ۴- مرحله ۱ و ۲ را دوباره انجام دهید.
- ۵- قسمت لخت شده سیم‌ها را مانند شکل ۳-۲۴ داخل ترمینال قرار دهید و به کمک پیچ‌گوشتی، پیچ ترمینال را بیندید. دقت کنید تا همه قسمت لخت شده سیم زیر پیچ ترمینال قرار گیرد و از بیرون دیده نشود.

شکل ۳-۲۴- قرار گرفتن سیم‌ها زیر پیچ‌های ترمینال

شکل ۳-۲۳- یک نمونه ترمینال پلاستیکی

- ۶- گزارش کار عملی خود را در دفتر گزارش کار بنویسید.

کابل

امروزه در صنعت و کشاورزی، بیشتر برق رسانی‌ها به انواع ماشین‌ها و تجهیزات الکتریکی، با کابل انجام می‌شود. کاربرد کابل‌ها در این زمینه بسیار وسیع و دارای اهمیت زیادی است. کارخانجات کابل‌سازی، کابل‌ها را در اندازه‌ها و کاربردهای گوناگون و با ساختمان‌های داخلی متفاوت تولید می‌کنند (شکل ۳-۲۵).

شکل ۳-۲۵- چند نمونه کابل

◀ تعريف کابل

کابل یک یا چند هادی (تک رشته یا چند رشته‌ای) است، که هر هادی آن به وسیله پوششی عایق کاری شده و مجموعه هادی‌های عایق دار نیز در داخل یک پوشش دیگر عایق کاری شده است. هر نوع هادی، که بتواند جریان برق را از داخل خود عبور دهد و توسط موادی از محیط اطراف خود عایق شده باشد، به طوری که ولتاژ روی سطح عایق نسبت به زمین برابر صفر و در روی سطح سیم نسبت به زمین دارای ولتاژ باشد، «کابل» نامیده می‌شود.

◀ ساختمان کابل‌ها

کابل‌ها همواره از دو قسمت اصلی هادی و عایق تشکیل شده‌اند. تفاوت کابل‌ها ناشی از کاربرد آنهاست. یعنی نوع کارشان موجب می‌شود که جنس، شکل، سطح مقطع و تعداد هادی‌ها و عایق‌ها با یکدیگر تفاوت داشته باشند. این تفاوت‌ها موجب تقسیم‌بندی کابل‌ها می‌گردند. قسمت‌های اصلی کابل‌ها عبارت‌اند از :

▪ هادی کابل‌ها

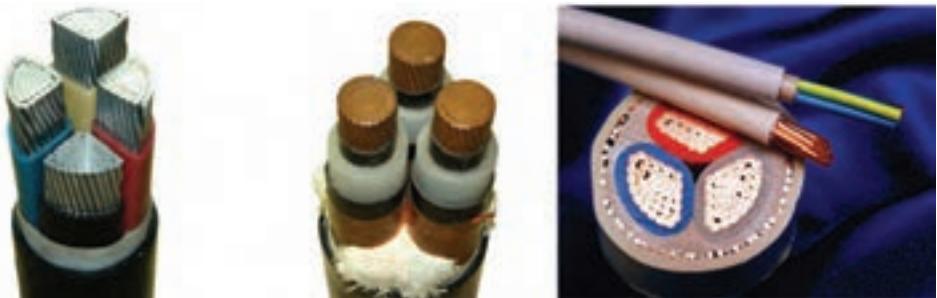
هادی‌ها از سیم مسی و دارای انعطاف قابل قبول یا از آلومینیوم یا آلیاژ‌های مخصوص ساخته می‌شوند. سطح مقطع هادی‌ها، با توجه به مقدار جریان عبوری و نوع کاربرد، در اندازه‌های گوناگون و شکل‌های متفاوت درست می‌شود. در اینجا کابل‌هارا از نظر سطح مقطع هادی، تعداد رشته و همچنین از نظر کاربرد، به صورت زیر، مورد بررسی قرار می‌دهیم.

– هادی‌ها از نظر تعداد رشته به دو شکل تک رشته (مفتولی) و چند رشته (افشان) وجود دارند (شکل ۳-۲۶). برای مشخص کردن هادی‌های تک رشته‌ای از حرف اختصاری (e) و کابل‌های چند رشته‌ای از حرف اختصاری (m) استفاده می‌شود.

شکل ۳-۲۶- کابل‌های تک‌رشته و چند‌رشته

– هادی‌ها از نظر شکل سطح مقطع نیز به دو شکل گرد و مثلثی (شکل ۲۷-۳) وجود دارند. برای مشخص کردن هادی‌های گرد از حرف اختصاری (r) و کابل‌های مثلثی از حرف اختصاری (s) استفاده می‌شود.

شکل ۲۷-۳—قطع کابل‌ها

■ عایق کابل‌ها

با توجه به اینکه کابل‌ها در زیرزمین یا روی تجهیزات فلزی نصب می‌شوند، نباید هیچ گونه اتصال الکتریکی بین هادی و زمین برقرار گردد. به عبارت دیگر، باید ولتاژ روی بدنه عایق نسبت به زمین صفر باشد. برای عایق کردن کابل‌های الکتریکی، بسته به نوع مصرف و ولتاژ روی هادی کابل، نوع عایق کابل از مواد مختلفی انتخاب می‌شود، که مهم‌ترین آنها به شرح زیر هستند:

– پی‌وی‌سی (PVC)، که به نام پروتودور معروف است.

– مواد لاستیکی

– پلی اتیلن، که به نام «XLPE» معروف است.

– کاغذهای آغشته به روغن مخصوص

برای تشخیص آسان‌تر سیم‌های مختلف کابل‌ها و جلوگیری از اشتباه، عایق سیم‌های داخل کابل‌ها را با رنگ‌های گوناگون تولید می‌کنند.

شکل ۲۸-۳—کابل پی‌وی‌سی

■ غلاف کابل

– کابل‌ها را از نظر کاربرد به دو دسته کابل‌های مسلح و کابل‌های غیر مسلح می‌توان تقسیم نمود. کابل‌های مسلح برای تحمل ضربه‌ها، فشار، نفوذ رطوبت و سایر عوامل دارای محافظه‌اند و کابل‌های غیر مسلح فاقد محافظه‌اند.

عایق برخی کابل‌ها از یک یا چند لایه تشکیل شده است. این لایه (یا لایه‌ها) کابل را در برابر انواع نیروهای مکانیکی محافظت می‌کند. این لایه همچنین می‌تواند از نفوذ رطوبت به داخل کابل جلوگیری کند. به این اصطلاحاً «غلاف کابل» یا «زره» می‌گویند. در ساده‌ترین حالت، مطابق شکل (۲۹-۳) کابل دارای یک غلاف از مواد پی‌وی‌سی است که آن را در برابر عوامل بیرونی، از جمله نفوذ رطوبت محافظت می‌کند.

شکل ۲۹-۳—کابل دارای غلاف

حال اگر کابل در جاهایی مورد استفاده قرار گیرد که نیروهای دیگری، مانند نیروی مکانیکی به آن وارد شود باید با استفاده از زره فولادی یا زره آلومینیومی، که در تمام طول کابل به صورت مفتوح یا ورق تعییه می‌گردد، محافظت مکانیکی شود. برای مثال می‌توان از کابل‌هایی که برای توزع انرژی الکتریکی در شهرها، که به صورت دفنی در خاک و در زیر معابر و خیابان‌ها اجرا می‌شوند نام برد که به غلاف (زره) آلومینیومی یا فولاد گالوانیزه مجهر هستند.

◀ انتخاب کابل

عوامل مؤثر در انتخاب نوع کابل‌ها : به طور کلی برای انتخاب کابل باید به موارد زیر توجه کرد.

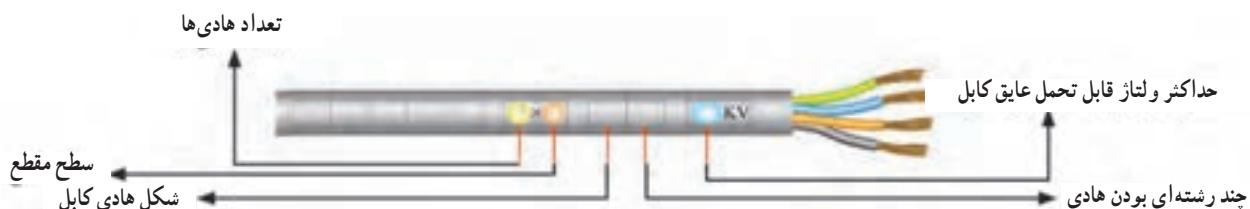
- ولتاژ نامی

- جریان مورد نیاز بار و میزان تحمل کابل در برابر جریان عبوری

- شرایط محیطی(دمای محیط، میزان فشار و کشش وارد بر کابل، رطوبت محیط و اثرات خوردگی محل نصب کابل)

از بین عوامل فوق برای تعیین سطح مقطع کابل باید به جریان مورد نیاز مصرف کننده، میزان تحمل کابل در برابر عبور جریان و افت ولتاژ مجاز، توجه خاص داشته باشیم.

چگونگی استخراج اطلاعات از روی کابل‌ها : روی بدنه کابل‌ها یک سری حروف، که نشان‌دهنده نوع عایق به کار رفته در کابل است و یک سری اعداد، که نشان‌دهنده تعداد رشته و سطح مقطع هر رشته است (به همراه حروف اختصاری تعداد رشته و سطح مقطع، در کنار ولتاژ قابل تحمل عایق کابل)، درج شده است. از این اطلاعات برای تشخیص زمینه کاربرد کابل‌ها می‌توان استفاده کرد (شکل ۳-۳).

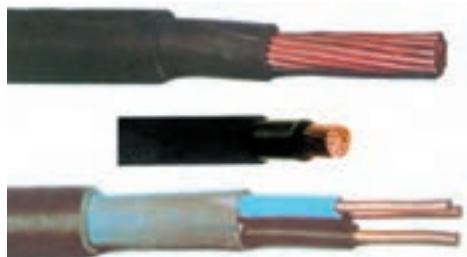

شکل ۳-۳- ساختار کلی اطلاعات روی کابل

جدول ۲-۳- مفهوم برخی حروف روی کابل‌ها

توضیحات	حروف اختصاری
کابل‌های نُم شده بر اساس استاندارد وی، دی، ای (VDE) آلمان	N
عایق پروتون دور	(اولین حرف) Y
روپوش پروتون دور	(دومین حرف) Y
نوع هادی از جنس آلومینیوم	A (اولین حرف)
غلاف خارجی دوبل	A (دومین حرف)
کابل مسلح با نوار فلزی	B
غلاف سربی	K

مثال : کابل (NYY)

این نوع کابل برق، برای کابل‌کشی در محل‌هایی که احتمال ضربه مکانیکی نباشد، به کار می‌رود. ساختمان این نوع کابل‌ها از رشته‌های هادی مسی نرم شده (N) هستند، که با مواد پی. وی. سی عایق (Y) می‌شوند. مقطع هادی این نوع کابل‌ها گرد یا سه گوش است (شکل ۳-۳۱).

شکل ۳-۳۱

پژوهش

اطلاعات مربوط به کابل یکی از دستگاه‌های برقی کشاورزی را از روی آن استخراج کنید و نتیجه را به کلاس ارائه دهید.

لوازم و تجهیزات کابل‌کشی

برای اجرای عملیات مختلف روی کابل‌ها، به لوازم و تجهیزاتی نیاز است که در زیر به شرح آنها می‌بردازیم :

▪ قیچی کابل‌بری

برای بریدن کابل‌ها و هادی‌های مسی و آلومینیومی از قیچی کابل‌بری دستی، استفاده می‌شود. در شکل ۳-۳۲ یک نمونه از قیچی کابل‌بری دستی نشان داده شده است.

شکل ۳-۳۲ - قیچی کابل‌بری

▪ وسیله روکش برداری کابل

این وسیله دارای دستگیره‌ای است که یک تیغ برش و یک غلتک روی آن قرار دارد. برای جدا کردن عایق کابل باید دو برش طولی و عرضی روی عایق داده شود. هنگام روکش برداری کابل، غلتک در پشت کابل قرار می‌گیرد، و با حرکت تیغه دور کابل، عایق کابل بریده شده و سپس روکش بردار را در امتداد کابل حرکت داده تا شیار طولی روی عایق کابل ایجاد شود، حالا می‌توان عایق را از روی کابل جدا کرد. فاصله بین غلتک و تیغه قابل تنظیم است. بنابراین، می‌توان روکش برداری کابل‌هایی را که ضخامت عایق آنها مختلف است با آن انجام داد. (شکل ۳-۳۳).

شکل ۳-۳۳- روکش بردار کابل

■ بست کابل

بست کابل برای مهار کابل کشی های روی دیوار به کار می رود. برای انتخاب بست، باید به اندازه قطر خارجی کابل و نوع کابل کشی دقیق کرد. بست هارا با میخ های فولادی یا پیچ و رول پلاک به روی دیوار محکم می کنند و سپس کابل روی آنها بسته می شود.

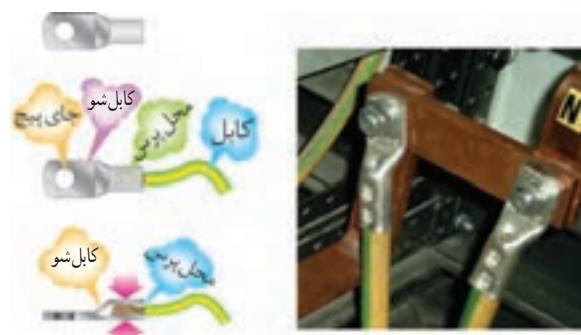
■ کابل شوها (سر کابل ها)

برای اتصالات جدا شدنی کابل ها، از سر سیم های مخصوص (کابل شو) استفاده می کنند. کابل شوها، با توجه به سطح مقطع سیم، در اندازه های مختلف ساخته می شود. کابل شوها را در انواع مختلف پرسی، لحیمی و پیچی می سازند. برای به دست آوردن اتصال صدرصد و قابل اطمینان، اغلب کابل شوها را به هادی های کابل، لحیم یا پرس می کنند (شکل ۳-۳۴).

شکل ۳-۳۴- سر کابل

برای اتصال کابل های افشار (از مقطع یک میلی متر مربع به بالا و کابل های مفتولی از 1° میلی متر مربع به بالا)، باید از کابل شو استفاده شود. کابل های مفتولی با مقطع ۶ میلی متر مربع و کمتر را می توان بدون استفاده از کابل شو به دستگاه مربوطه متصل نمود.

شکل ۳-۳۵- کابل شوی پرس شده

■ پرس کابل شو

برای پرس کابل شوهای فلزی به سر هادی ها از پرس دستی استفاده می شود.

هدف : اتصال کابل شو به کابل‌ها به روش پرسی

وسایل مورد نیاز : قیچی کابل‌بری، چاقوی روکش برداری کابل، کابل شو، کابل، پرس کابل شو

مراحل انجام کار :

- ۱- سیم روکش دار نمره ۱۶ را با چاقوی کابل‌بری (یا سیم‌لخت کن) لخت کنید، به طوری که قسمت لخت شده به اندازه سوراخ کابل شو به اضافه ۵ میلی‌متر باشد.
- ۲- سر سیم‌لخت شده را در سوراخ کابل شو داخل نمایید، به گونه‌ای که سر سیم ۱ تا ۳ میلی‌متر از سوراخ کابل شو بیرون آید و با عایق سیم نیز، حدود سه میلی‌متر (از انتهای کابل شو) فاصله داشته باشد.
- ۳- با پرس دستی، کابل شو را به سیم پرس کنید (شکل ۳-۳۶).

شکل ۳-۳۶

مراحل اتصال کابل شو به روش لحیم کاری

- ۱- عایق سر کابل را به اندازه لازم (به اندازه طول حلقه کابل شو + حدود پنج میلی‌متر) جدا کنید و سر کابل را تمیز کنید.
- ۲- سر کابل را، که عایق آن برداشته شده است، در کابل شو داخل نمایید.
- ۳- دنباله عایق سر کابل را با پیچاندن نخ نسوز از خطر سوختن محافظت کنید.
- ۴- کابل را با کابل شو به طور عمودی نگه دارید. محل لحیم کاری را روغن لحیم بزنید. برای لحیم کاری، دنباله کابل شو را که بالای محل لحیم کاری قرار دارد، به وسیله چراغ کوره‌ای یا سر پیک گازی، گرم کنید. با گذاشتن لحیم روی آن سعی کنید که لحیم به داخل کابل شو نفوذ کند.
- ۵- نخ نسوز را باز کنید و روی محل لحیم کاری را با نوار عایق بیوشانید و کابل شو را با سر تخت آن و بدون هیچ واسطه‌ای روی محل اتصال زیر پیچ محکم کنید.

هدف : اتصال کابل شو به روش لحیم کاری

وسایل مورد نیاز : قیچی کابل بری، چاقوی روکش برداری کابل، لحیم، کابل شو، کابل.

مراحل انجام کار :

۱- یک کابل «NYCY» به طول لازم (حدود ۶۰ سانتی متر) انتخاب کنید.

۲- روکش اصلی کابل را به طول لازم (حدود ۲۵ سانتی متر) با چاقوی کابل بری بردارید. مواطن بشید که روکش سیمها زخمی نشود.

۳- عایق سر سیمها را به طول لازم جدا کنید (طول سوراخ کابل شو حدود پنج میلی متر).

۴- سر سیم های را که عایق آنها برداشته شده است، در کابل شو داخل نمایید. به طوری که حدود دو میلی متر از قسمت انتهایی سوراخ کابل شو پایین تر قرار گیرد.

۵- دنباله عایق سر سیمها را با پیچاندن نخ نسوز، از خطر سوختن روکش سیم محافظت کنید.

۶- کابل را همراه با کابل شوهای مربوط به طور عمودی نگه دارید.

۷- بالای محل لحیم کاری کابل شو را با چراغ کورهای یا سر یک گازی گرم کنید و لحیم را جلوی سوراخ کابل شو قرار دهید تا لحیم به داخل کابل شو نفوذ کند.

نکته ایمنی

مواطن بشید که افراد در مسیر نُک چاقوی شما قرار نگیرند (شکل ۳-۳۷).

شکل ۳-۳۷

هنگام استفاده از شعله برای لحیم کاری مواطن بشید تا افراد و تجهیزات از آسیب مصون باشند.

روش اتصال کابل شوی پیچی به کابل

موارد کاربرد کابل شوهای پیچی برای مقاطع بزرگ یک لایه تا ۱۲۰ میلی متر مربع، و سیم های چند لایه تا ۱۵۰ میلی متر مربع است. مراحل اتصال کابل شوی پیچی به کابل عبارت است از :

- ۱- کابل شو انتخابی باید با قطر سیم هادی متناسب باشد و درست انتخاب شود.
- ۲- پیچ ها یکنواخت و چنان محکم شود که سیم تغییر شکل ندهد. فاصله بین بسته های بالا و پایین باید در هر دو طرف یکسان باشد. پس از اتصال، باید فشار اتصال کافی (حداقل یک کیلوگرم بر سانتی متر مربع) بین دو قسمت بست به وجود آید (شکل ۳-۳۸).

شکل ۳-۳۸- کابل شوی پیچی

اصول کلی نصب کابل‌ها

- حداقل فاصله بین کابل‌های موازی هم ولتاژ، به اندازه قطر کابل ضخیم‌تر مجاور در نظر گرفته شود.
 - در مواردی که کابل از داخل تجهیزات فلزی و لبه‌دار و تیز عبور می‌کند و ممکن است کابل دچار خراشیدگی شود، باید با به کارگیری بوشن یا وسایل دیگر، کابل را حفاظت نمود.
 - در مواردی که کابل در معرض تغییرات درجه حرارت قرار دارد، باید پیش‌بینی‌های لازم برای عایق‌بندی حرارتی آن انجام شود.
 - کابل‌هایی که به تجهیزات متحرک نصب می‌شوند، باید در نقطه اتصال به دستگاه کاملاً محکم شود، به طوری که نیروی کششی به ترمینال‌های برق متصل به کابل وارد نشود.
 - هنگام نصب کابل، باید شعاع خمس را، متناسب با تعداد رشته، سیم و عایق به کار رفته در آن، در نظر گرفت.
 - در مواردی که یک کابل با کابلی دیگر یا با لوله‌ها تقاطع دارد، باید از یک لوله محافظ، با قطر متناسب با قطر کابل و طول حداقل یک متر، استفاده نمود و کابل را از داخل آن عبور داد.
 - کلیه کابل‌ها باید یک تکه باشند و از کاربرد مفصل دو راهی در وسط خط خودداری شود.
- در سیم‌کشی، وسایل مختلفی به کار برده می‌شود که شناخت آنها، موجب توانایی انتخاب و کاربرد درست آنها می‌شود. در این قسمت اجزای ضروری مدار برای سیم‌کشی تشریح می‌شود.

کلید در مدار، وظیفه قطع و وصل جریان الکتریکی را به عهده دارد. برای متوقف کردن جریان، باید حداقل یکی از سیم‌های حامل جریان الکتریکی قطع شود، یعنی مدار الکتریکی باز شود. برای به کار انداختن مجدد دستگاه باید مسیر قطع شده به حالت اول برگردد، یعنی مدار بسته شود. وسیله‌ای که عمل قطع و وصل را در مدار انجام می‌دهد، کلید نام دارد. کلیدها متناسب با نوع عملکرد در مدار به انواع مختلف تقسیم بندی می‌شوند.

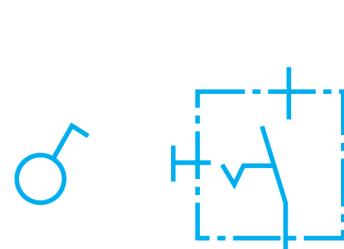
توصیه‌های ایمنی

کلیدهای کنترل مدارها (از جمله چراغ‌ها) به دلیل رعایت نکات ایمنی باید هادی فاز را قطع و وصل کنند. قطع و وصل هادی نول برای کنترل مدار من نوع است.

■ کلید یک پل

این کلید دارای یک پل، به عبارت دیگر، دارای یک دگمه برای قطع و وصل و یک مسیر برای عبور جریان است. دگمه قطع و وصل ممکن است به صورت فشاری، بالا و پایین یا دوار باشد. محفظه و سایر قسمت‌های عایق این کلید از جنس پلاستیک است، به طوری که می‌تواند ولتاژ معینی را تحمل کند. کلید یک پل در دو نوع توکار و روکار ساخته می‌شود. تصویر ظاهری و علائم اختصاری این کلید در شکل ۳-۳۹ نشان داده شده است.

ج) شمای حقیقی و فنی

ب) توکار

الف) روکار

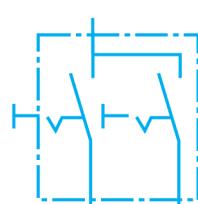
شکل ۳-۳۹—کلید یک پل

■ کلید دو پل

این کلید از دو کلید یک پل تشکیل شده است که در کنار هم قرار گرفته و در یک محفظه کائوچویی گذاشته شده‌اند و به جای داشتن چهار پیچ، که محل قرار گرفتن سیم‌های است، از سه پیچ که بکی از آنها مشترک است، استفاده می‌شود. با کلید دو پل می‌توان دو دسته لامپ را به دلخواه روشن و خاموش کرد. تصویر ظاهری و علائم اختصاری این کلید در شکل ۳-۴۰، نشان داده شده است.

ج) شمای حقیقی و فنی

ب) توکار

الف) روکار

شکل ۳-۴۰—کلید دو پل

■ کلید تبدیل (تعویض)

این کلید از یک محفظه و سه پیچ، که محل اتصال سیم‌هاست و دگمه‌ای اهرمی و یک پلاستین تشکیل شده است، که پلاتین، پیچ مشترک را به دلخواه به پیچ‌های دیگر اتصال می‌دهد. کلید تبدیل معمولاً در سالن‌هایی که دارای درب‌های ورودی و خروجی هستند، به کار برده می‌شود تا بتوان از دو نقطه ورودی و خروجی، روشنایی را کنترل کرد. تصویر ظاهری و علائم اختصاری این کلید در شکل ۳-۴۱، نشان داده شده است.

ج) شمای حقیقی و فنی

ب) توکار

الف) روکار

شکل ۳-۴۱- کلید تبدیل

■ پریزها

هرگاه بخواهیم انرژی الکتریکی را مستقیماً مورد استفاده قرار دهیم، نیاز به وسیله‌ای داریم که بتوانیم انرژی الکتریکی را به دستگاه مورد نظر برسانیم. این اتصال توسط پریز انجام می‌شود. پریزها به دو دسته، «توکار» و «روکار» تقسیم می‌شوند. همان طور که در فصل گذشته آموختیم، برای حفاظت اشخاص و کاهش خطرات برق گرفتگی، از سیستم حفاظت اتصال زمین استفاده می‌شود. در سیستم حفاظت اتصال زمین، بدنه دستگاهها به وسیله سیمی به زمین وصل می‌شوند و خطر برق گرفتگی در اثر تماس با بدنه دستگاه را از بین می‌برند. پریزهای برق مجهز به اتصال زمین، دارای سه پیچ هستند که یکی از آنها مربوط به اتصال سیم زمین است (شکل ۳-۴۲).

ب) شمای حقیقی و فنی

الف) تصویر ظاهری

شکل ۳-۴۲- پریز برق

نکته

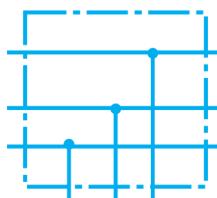

کلیه پریزها باید مجهز به هادی حفاظتی باشند.

یادآوری : به کارگیری پریزهای دو کنتاکت یا انواع پریزهای مخصوص (بر حسب مورد)، فقط در صورتی مجاز خواهد بود که از روش‌های اینمی مخصوص استفاده شده باشد.

▪ جعبه تقسیم

در سیم کشی، اغلب لازم است که از سیم‌ها انشعاب گرفته شود. به همین دلیل در مسیر سیم‌ها جعبه‌ای به نام جعبه تقسیم گذاشته می‌شود. جعبه تقسیم در دو نوع روکار و توکار ساخته می‌شود. جعبه تقسیم در نقشه‌های الکتریکی مطابق شکل ۳-۴۲ (ب) نشان داده می‌شود.

ب) شمای حقيقی و فنی

الف) تصویر ظاهری

شکل ۳-۴۲-۳- جعبه تقسیم

▪ دوشاخه

برای اتصال مصرف‌کننده‌های الکتریکی به پریز برق از وسیله‌ای به نام دوشاخه استفاده می‌کنند. دوشاخه دارای دو میله فلزی است که روی پایه‌ای پلاستیکی نصب می‌شود و دو سر سیم را به آن وصل می‌کنند. همچنین کارخانه‌های سازنده وسایل الکتریکی، بدنه فلزی دستگاه را با سیم اتصال بدنده دستگاه به دوشاخه آن وسائل متصل می‌کنند. به همین دلیل برخی دوشاخه‌ها دارای زائدۀ فلزی هستند که از طریق پریز، سیم زمین را به دستگاه مرتبط می‌کنند.

ب) دوشاخه با اتصال زمین

الف) دوشاخه معمولی بدون اتصال زمین

شکل ۳-۴۴-۳- دوشاخه

شکل ۳-۴۵-۳- چند شاخه با اتصال زمین

هنگام بیرون کشیدن دوشاخه از پریز، اول دستگاه را خاموش کنید، سپس دست چپ را دو طرف پریز قرار داده و با دست دیگر قسمت سخت دوشاخه را بگیرید و از پریز برق جدا کنید (از کشیدن سیم جداً خودداری کنید).

هدف : ساختن سیم سیار

وسایل مورد نیاز : ۴ سیم رشته‌ای با سطح مقطع یک‌ونیم میلی‌متر یا کابل ۴ رشته، پریز، دوشاخه یا سه شاخه، سیم‌چین، انبردست، پیچ‌گوشتی و فازمتر
مراحل انجام کار :

- ۱- دو متر از یک کابل ۴ رشته‌ای با سطح مقطع ۲/۵ میلی‌متر مربع را جداً بیرید.
- ۲- روکش کابل را با چاقوی کابل بری از دو سر کابل به اندازه‌ای که داخل سه شاخه قرار گیرد، جدا کنید.
- ۳- سرهای ۴ رشته سیم را به اندازه نیم سانتی‌متر لخت کنید.
- ۴- سر سیم‌های لخت شده را زیر پیچ‌های نری و مادگی قرار داده و محکم کنید و درب نری و مادگی را بیندید.

شکل ۳-۴۶

■ سرپیچ

سرپیچ وسیله‌ای است که لامپ به آن پیچ شده و روشن می‌شود. سرپیچ‌ها در دو نوع آویز و دیواری ساخته می‌شوند. سرپیچ دیواری را روی سطح کار نصب می‌کنند. سرپیچ آویز را به سطح کار می‌آویزنند. در شکل ۳-۴۷ چند نمونه سرپیچ آویز و دیواری را مشاهده می‌کنید. جنس سرپیچ، پلاستیکی، کائوچویی یا چینی است. برخی از سرپیچ‌ها مانند پیچ و مهره ساخته شده‌اند که به هم اتصال پیدا می‌کنند. در موقع بستن لامپ به سرپیچ باید دقت کرد که دو کتاتک سرپیچ به هم اتصال نداشته باشد.

ب) دیواری حباب دار

الف) آویز

شکل ۳-۴۷-۳. انواع سرپیچ

لامپ‌ها

لامپ وسیله‌ای است که انرژی الکتریکی را به انرژی نورانی تبدیل کرده و برای روشنایی به کار می‌رود. نخستین لامپ روشنایی (رشته‌ای) در سال ۱۸۷۹ توسط توماس ادیسون اختراع شد و بعدها راه تکامل را ییمود. تاکنون پس از گذشت بیش از ۱۳۰ سال، لامپ‌ها در انواع مختلف؛ از قبیل لامپ‌های رشته‌ای، لامپ فلورسنت و لامپ جیوه‌ای یا سدیمی (سدیمی فشار قوی - سدیمی فشار ضعیف) لامپ‌های نئون ساخته شده‌اند. (شکل ۳-۴۸).

رشته‌ای

سدیمی

جیوه‌ای

فلورسنت(کم مصرف)

فلورسنت(مهتابی)

(LED)

هالوژن

شکل ۳-۴۸— نمونه‌هایی از انواع لامپ‌ها

برای تعویض لامپ‌ها، نخست کلید را روی حالت خاموش قرار دهید و به کمک فازمتر، از قطع جریان برق مطمئن شوید، سپس با یک دست قسمت عایق سریچ را نگه داشته و با دست دیگر لامپ را باز کنید.

آیا می‌دانید :

لامپ‌های رشته‌ای حدود ۹۵ درصد انرژی الکتریکی را مستقیماً به گرمابندی تبدیل می‌کنند و تنها ۵ درصد آن به نور تبدیل می‌شود.

■ لامپ‌های فلورسنت معمولی :

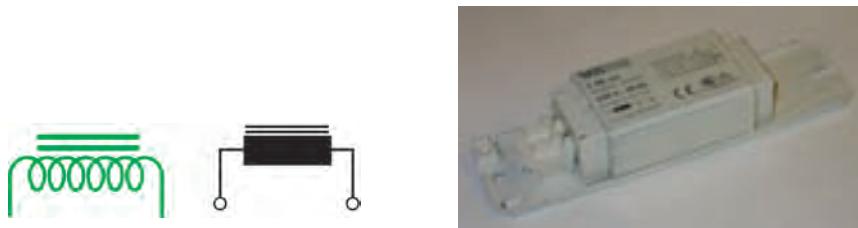
لامپ‌های فلورسنت معمولی با ولتاژ 220° ولت روشن می‌شوند. شکل ۳-۴۹— ظاهری لامپ فلورسنت را نشان می‌دهد.

شکل ۳-۴۹— لامپ فلورسنت

وسایل اصلی مورد نیاز برای روشن کردن لامپ فلورسنت به شرح زیرند:

الف) ترانس مهتابی: در لامپ‌های فلورسنت، نخست ولتاژ زیادی مورد احتیاج است. ترانس مهتابی این اضافه ولتاژ را تأمین می‌کند.

(الف) شکل ظاهری
(ب) علامت اختصاری

شکل ۵۱-۳-۳- ترانس لامپ فلورسنت

ب) استارتر (راه انداز خودکار): استارتر وظیفه راهاندازی اولیه لامپ مهتابی را بر عهده دارد و پس از روشن شدن لامپ، از مدار خارج می‌شود. شکل ۵۲-۳-۳- شکل ظاهری استارتر را نشان می‌دهد.

شکل ۵۲-۳-۳- استارتر لامپ فلورسنت

اجزای مورد نیاز برای اتصال لامپ فلورسنت: وسایل کمکی دیگری از قبیل پایه لامپ (سوکت لامپ)، پایه استارتر و ... نیز مورد نیاز است.

پایه لامپ فلورسنت: پایه لامپ فلورسنت از جنس پلاستیک مخصوص ساخته می‌شود. در دو سر لامپ زائدۀ های فلزی وجود دارد که این زائدۀ ها به فیلامن لامپ متصل می‌باشند و در داخل سوکت‌های لامپ فلورسنت جای می‌گیرند.

پایه استارتر: برای استارتر نیز پایه جداگانه‌ای در نظر گرفته شده است یا روی یکی از پایه‌های لامپ فلورسنت محل مخصوصی برای آن تعییه شده است (شکل ۵۳-۳).

شکل ۵۳-۳-۳- پایه

■ لامپ کم مصرف

لامپ کم مصرف خود نوعی لامپ فلورسنت است. در سال‌های اخیر، به دلیل توجه بیشتر به مصرف بهینه انرژی الکتریکی و نیز از آنجایی که روشنایی بخش عمده‌ای از مصرف برق را شامل می‌شود، و همچنین تلفات نود درصدی لامپ‌های رشته‌ای استفاده

از لامپ‌های کم مصرف بسیار توسعه یافته است. جایگزینی لامپ‌های رشته‌ای با لامپ‌های کم مصرف، به طور متوسط هزینه برق را به یک سوم کاهش می‌دهد. لامپ کم مصرف، بسته به توان مصرفی و رده برچسب راندمان انرژی، از یک چهارم تا یک ششم یک لامپ رشته‌ای با نور معادل، انرژی الکتریکی مصرف می‌کند (شکل ۵۴-۳).

شکل ۵۴-۳- لامپ کم مصرف

انتخاب لامپ: انتخاب لامپ به عواملی مانند: شکل ظاهری، رنگ نور، محل نصب، مدت زمان روشن بودن لامپ و تناوب خاموش و روشن شدن آن بستگی دارد. لامپ‌های رشته‌ای برای محل‌هایی که مدت زمان روشن و خاموش بودن آنها کوتاه و تعداد دفعات قطع و وصل آنها زیاد است مناسب هستند.

■ رله زمانی

رله‌های زمانی در انواع مختلف و با ساختمان‌های گوناگونی ساخته می‌شوند. برای اینکه تعدادی لامپ را از چند نقطه، با زمان‌بندی مشخص، روشن و خاموش کنند، از نوعی رله زمانی استفاده می‌کنند. در مدار روشنایی با رله زمانی، با فشار به یک شستی که به جای کلید به کار گرفته شده است، رله شروع به کار می‌کند و لامپ‌ها روشن می‌شوند و پس از گذشت زمان معینی که قابل تنظیم است، خاموش می‌شوند (شکل ۵۵-۳).

شکل ۵۵-۳- رله زمانی

روی رله‌های زمانی معمولاً کلیدی وجود دارد که سه حالت خاموش، روشن دائم و روشن زمانی با آن انتخاب می‌شود.

■ دیمر

دیمر وسیله‌ای است که با آن می‌توان ولتاژ را تغییر داد و شدت نور لامپ را کم یا زیاد کرد. دیمر بیشتر با مصرف کننده سری بسته می‌شود و ولتاژ ورودی را کنترل می‌کند. دیمر شبیه به یک کلید معمولی است که دارای ترمینال‌های ورودی و خروجی است (شکل ۵۶-۳).

شکل ۵۶-۳- دیمر

پژوهش

برخی از کاربردهای رله زمانی و دیمر را در حوزه کشاورزی بررسی کرده و نتیجه را در کلاس ارائه دهید.

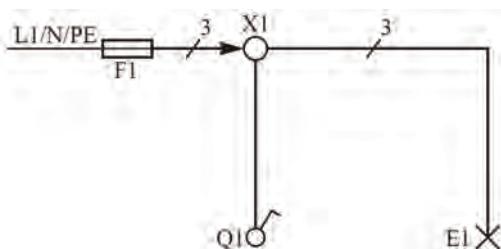
نقشه‌های الکتریکی

رسم نقشه‌های الکتریکی

مدارهای الکتریکی را به صورت‌های مختلفی رسم می‌کنند. مهم‌ترین آنها شمای «فنی» و «حقیقی» هستند که در ادامه توضیح داده می‌شوند.

■ شمای فنی (نقشه تک خطی مدار)

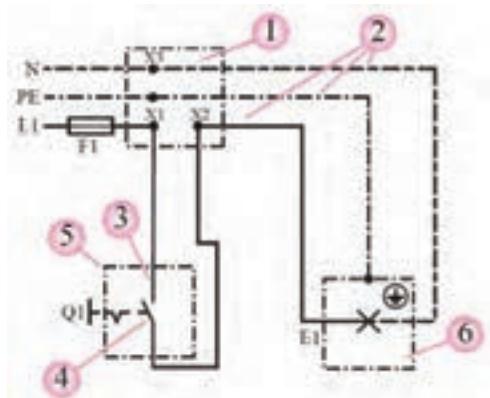
شمای فنی، نمای ساده‌یک خطی است که علاوه بر نشان دادن تعداد و نوع تجهیزات به کار رفته، ارتباط و اتصال قسمت‌های اصلی مدار را نشان می‌دهد. می‌توان گفت شمای فنی، لوله‌های سیم‌کشی رابط بین اجزای مدار را نشان می‌دهد و تعداد سیم‌هایی را که از داخل لوله می‌گذرد مشخص می‌کند. تعداد سیم‌ها به وسیله رسم خطوط کوتاه مایل روی قسمت‌های مختلف مشخص می‌شود. اگر تعداد سیم‌های موازی ۳ یا بیشتر شود، می‌توان تعداد سیم‌ها را با عدد نشان داد (شکل ۳-۵۷).

شکل ۳-۵۷- شمای فنی(تک خطی)

■ شمای حقیقی :

شمای حقیقی، نقشه عملی است و برای نشان دادن روش اتصال کلیه سیم‌های رابط از منبع تغذیه به کلیدها و مصرف‌کننده‌ها و تا حدودی برای نشان دادن محل واقعی اجزای مدار به کار می‌رود (شکل ۳-۵۸).

شکل ۳-۵۸- شمای حقیقی

علام الکتریکی

برای اینکه نقشه‌ها در تمام نقاط دنیا یکسان باشند، باید علام الکتریکی در نقشه طبق استانداردهای مشخص رسم شوند و تمام برکاران با آن علام آشنا گردند تا بتوانند هنگام خواندن نقشه، دیدگاه نقشه‌کش را درک کرده و به کار ببرند. در جدول ۳-۳ علام

الکتریکی منطبق بر استاندارد (IEC) آمده است. هر برقکار باید از علائم اختصاری این جداول آگاهی داشته باشد.

جدول ۳-۳- علائم اختصاری

نام	علائم اختصاری	نام	علائم اختصاری
سیم فاز	—	کلید دو پل	↙ ↘
سیم نول	—	کلید تبدیل	↖ ↗
سیم محافظ (سیم ارت)	—	رله زمانی	↑ ↓
لامپ و چراغ	⊗	اتصال به زمین	⊕ ⊖
لامپ فلورسنت	— X —	شستی زنگ	◎
سیم کشی روکار	///	جعبه تقسیم	○ ○
سیم کشی توکار	///	فن	∞
پرینز	□	کنتور	□□□
موتور الکتریکی	— M —	آژیر	▶
کلید یک پل	↙	تابلوی تقسیم دیواری	◀
فیوز	— └ └ —		

سیم کشی

أنواع سيم كشي

سیم کشی به دو صورت روکار و توکار انجام می گیرد :

■ سیم کشی روکار :

در سیم کشی روکار، معمولاً سیم ها را از روی سطح تمام شده کار به صورت آزاد یا از داخل لوله یا داکت عبور می دهند. در

این روش، سیم ها و لوله ها در برابر دید هستند و به همین دلیل عیب یابی در این نوع سیم کشی آسان است (شکل ۳-۵۹).

الف) سیم کشی داخل داکت ب) سیم کشی داخل لوله

شکل ۳-۵۹

در سیم کشی روکار با سیم های دوبل استفاده از میخ معمولی برای مهار آنها منوع است و باید از میخ های دو پایه مخصوص استفاده شود.

◀ سیم کشی توکار

در این نوع سیم کشی، باید سیم را از داخل دیوار یا سقف یا کف عبور داد. برای این منظور لوله های مخصوصی را زیر گچ کار می گذارند و سیم ها را از داخل آنها عبور می دهند.

شكل ۶-۳- سیم کشی

◀ روش های سیم کشی توکار

سیم کشی توکار، با توجه به موقعیت محلی و با در نظر گرفتن مسائل دیگری مانند زیبایی، ارزش اقتصادی، اهمیت حفاظتی در اماکن مختلف، به سه روش زیر اجرا می شود.

■ سیم کشی با جعبه تقسیم :

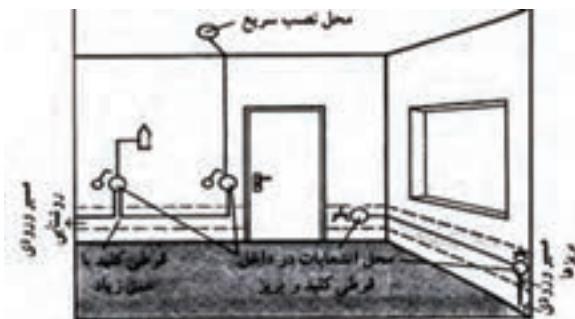
در این روش، سیم ها را از قسمت بالای دیوار و از داخل لوله به صورت افقی عبور می دهند. محل جعبه تقسیم در نقاط معین (در بالای کلید یا پریز) و به فاصله حدود ۳۰ سانتی متر از سقف، در نظر گرفته می شود و انشعابات مورد نیاز در داخل آن انجام می گیرد. در گذشته از این روش بیشتر استفاده می شد، ولی امروزه به دلیل اینکه تجهیزات سیم کشی توسعه یافته و مسائل دیگری از جمله عیب یابی، در سیم کشی مطرح است، از این روش کمتر استفاده می شود. لذا این روش به نام روش کلاسیک و آموزشی مورد استفاده قرار می گیرد.

شكل ۶-۴- سیم کشی با جعبه تقسیم

■ سیم کشی کلید به کلید

در این روش، انشعاب سیم ها، به جای قوطی تقسیم در قوطی کلید یا قوطی پریز (مطابق شکل ۶-۳) انجام می شود. در روش کلید به کلید، لازم است قوطی ها فضای بیشتری داشته باشند. در این روش که امروزه بسیار برکاربرد است، معمولاً مدار بریزها، از مدارهای روشنایی جداگانه اجرا می شود.

شکل ۳-۶۲- سیم‌کشی کلید به کلید

شکل ۳-۶۳- تابلوی توزیع

محل نصب این تابلو باید در جایی باشد که آوردن لوله‌ها برای سیم‌کشی به محل تابلوی مرکزی امکان پذیر باشد. معمولاً جعبه تقسیم مرکزی (تابلو توزیع محلی) را در راهرو یا در محل‌های مناسب دیگری نصب می‌کنند. در مقایسه با دو روش دیگر، اقدام به هرگونه عیب‌یابی و تعمیر در این روش، راحت‌تر انجام می‌گیرد.

شکل ۳-۶۴- سیم‌کشی با تابلوی توزیع

مدار الکتریکی

برای کنترل مصرف کننده‌هایی مانند لامپ رشته‌ای، باید از یک کلید قطع و وصل استفاده شود. کلید در مسیر رفت، بین منبع تغذیه و مصرف کننده نصب می‌شود.

نکته اینمنی

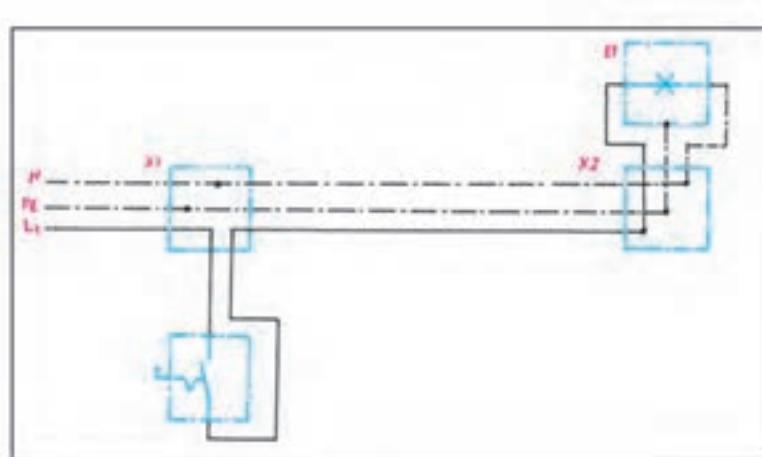
از سیم‌هایی که پوسیده شده یا از چند نقطه به هم اتصال داده شده‌اند، باید برای سیم‌کشی استفاده شود، زیرا کاربرد چنین سیم‌هایی، خطر آتش‌سوزی و برق‌گرفتگی را به همراه دارد.

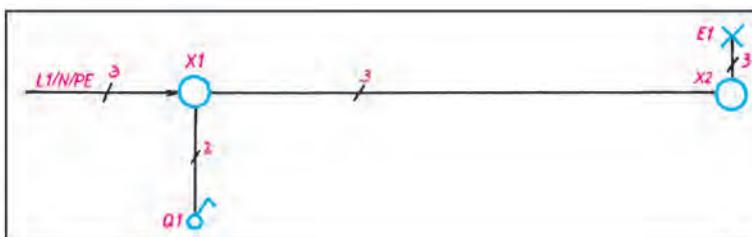
هدف : بستن مدار الکتریکی کلید یک پل

وسایل مورد نیاز : سیم افشار با سطح مقطع یک و نیم میلی متر، سرپیچ، کلید یک پل، لامپ، جعبه تقسیم، سیم چین، انبردست، پیچ گوشتی و فاز متر.

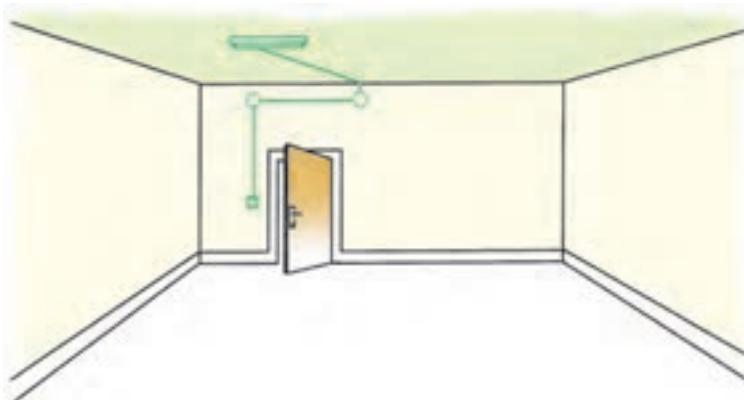
طریقہ اتصال : در این مدار، نخست سیم فاز به کنتاکت ته فیوز وصل می شود. سپس از کنتاکت سر فیوز به جعبه تقسیم می رود. سیم فاز از جعبه تقسیم به یکی از ترمینال های کلید یک پل وصل می شود. از ترمینال دوم کلید یک پل، سیم برگشت به یکی از ترمینال های سر پیچ وصل می شود. آن گاه سیم نول به ترمینال بدنه سر پیچ متصل می شود (شکل ۳-۶۵).

الف) شماتی حقيقی

ب) شماتی فنی

ج) تصویر واقعی سیم کشی

شکل ۳-۶۵- مدار الکتریکی کلید یک پل

مراحل انجام کار :

- ۱- مدار الکتریکی کلید یک پل را، با رعایت نکات اینمی، سیم کشی کنید.
- ۲- با ناظارت استاد کار، صحت مدار را آزمایش کنید.
- ۳- در صورت بروز عیب، با فازمتر مدار را بررسی و عیب آن را پیدا و سپس رفع کنید. یا پس از قطع فیوز مدار، مدار را با اهم متر عیب یابی کنید.
- ۴- توسط دستگاه اندازه گیری، ولتاژ منبع تعذیه و همچنین ولتاژ و جریان مصرف کننده را اندازه گیری کنید.
- ۵- مدار را از شبکه برق جدا کنید.
- ۶- طرز کار مدار را شرح دهید.
- ۷- گزارش کار خود را در دفتر گزارش کار یادداشت نمایید.

کاربرد

کاربرد این مدار برای قطع و وصل جریان وسائل الکتریکی و روشن و خاموش کردن لامپ‌ها در اتاق‌های کوچک و انباری است.

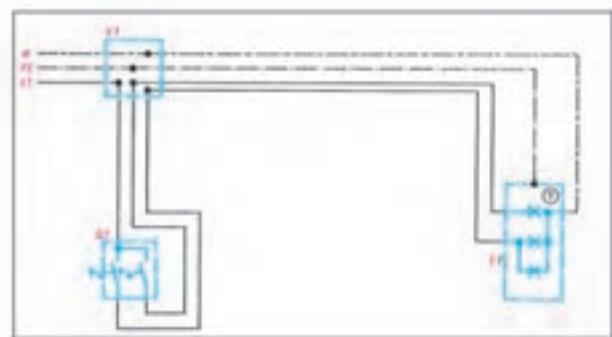

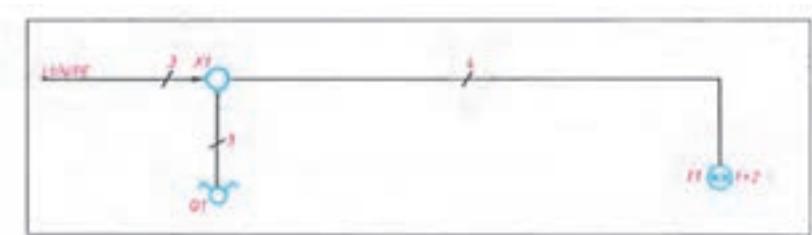
هدف : بستن مدار الکتریکی کلید دوپل

وسایل مورد نیاز : سیم رشته‌ای با سطح مقطع یک‌ونیم میلی‌متر، سریچ، کلید دو پل، لامپ، جعبه تقسیم، سیم چین، انبردست، پیچ‌گوشتی و فازمتر

طریقه اتصال : سیم فاز را بعد از عبور از فیوز، به طریقی که قبلاً توضیح داده شد، به جعبه تقسیم می‌بریم و از آنجا به پیچ مشترک کلید دوپل، که معمولاً به رنگی متفاوت از پیچ‌های دیگر است، وصل می‌کنیم. از دو پیچ غیر مشترک کلید، دو سیم به نام سیم‌های برگشت فاز به کنタکت ته دو سریچ می‌بریم و به آن وصل می‌کنیم. سریچ‌ها را از کنタکت بدن به طور مستقیم به نول شبکه متصل می‌نماییم. اگر تعداد لامپ‌ها بیشتر از دو تا باشند، سریچ‌ها به دو دسته تقسیم می‌شوند، به طوری که در هر دسته دو یا چند سریچ با هم موازی باشند. در این صورت سیم برگشت و همچنین سیم نول به نقطه اتصال مشترک سریچ‌ها وصل می‌شوند (شکل ۳-۶۶).

(الف) شمای حقیقی

(ب) شمای فنی

شکل ۳-۶۶—مدار الکتریکی کلید دو پل

مراحل انجام کار :

- ۱- پیچ های کلید دو پل را با اهم متر آزمایش و سپس، پیچ های غیر مشترک و پیچ مشترک را مشخص کنید.
- ۲- مدار الکتریکی کلید دو پل را با رعایت نکات اینمی یک بار با دو لامپ سری و بار دیگر با دو لامپ موازی سیم کشی کنید.
- ۳- با نظارت استاد کار درستی مدار را آزمایش کنید.
- ۴- در صورت بروز عیب در مدار، آن را پیدا کرده و سپس رفع کنید. توسط اهم متر می توان، سالم بودن سرپیچ و کلید را آزمایش کرد.
- ۵- توسط دستگاه اندازه گیری، ولتاژ منبع تغذیه و همچنین ولتاژ و جریان مصرف کننده ها را اندازه گیری کنید.
- ۶- مدار را از شبکه برق جدا کنید.
- ۷- طرز کار مدار را شرح دهید.
- ۸- گزارش کار خود را در دفتر گزارش کار یادداشت نمایید.

کاربرد

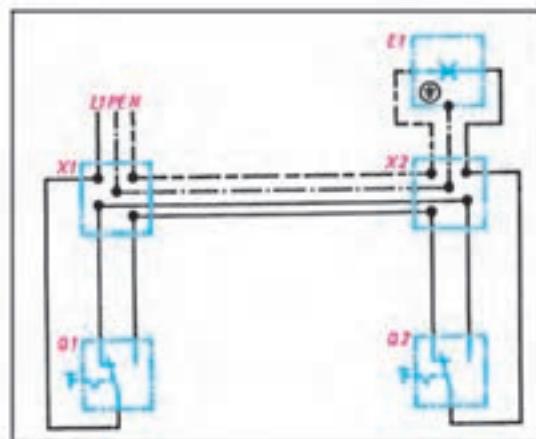
این مدار در محل هایی به کار می رود که دو لامپ یا دو دسته لامپ از یک نقطه کنترل می شوند.

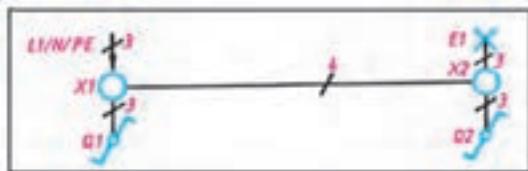
هدف : بستن مدار الکتریکی کلید تبدیل

وسایل مورد نیاز : سیم رشته‌ای با سطح مقطع یک و نیم میلی‌متر، سرپیچ، کلید تبدیل، لامپ، جعبه تقسیم، سیم‌چین، انبردست، پیچ‌گوشتی و فازمتر

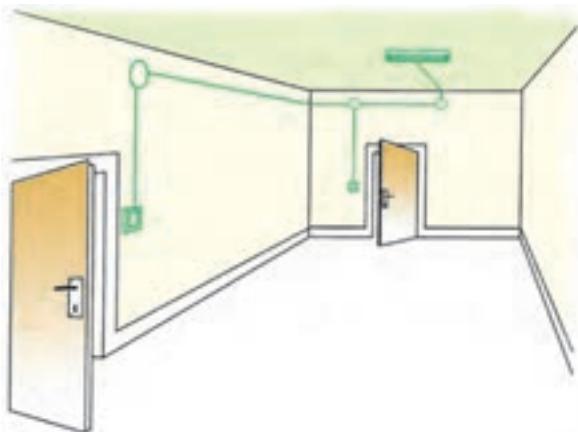
طریقه اتصال : سیم فاز، پس از عبور از فیوز، به پیچ مشترک یکی از کلیدها وصل می‌شود. از دو پیچ غیر مشترک کلید تبدیل، دو سیم برگشت به دو پیچ غیر مشترک کلید تبدیل دوم می‌رود. از پیچ مشترک کلید دوم یک سیم به طرف ته سرپیچ بردگه می‌شود و سیم نول به طور مستقیم به طرف دوم سرپیچ لامپ متصل می‌شود. (شکل ۳-۶۷).

الف) شمای حقیقی

ب) شمای فنی

ج) تصویر واقعی سیم کشی

شکل ۳-۶۷- مدار الکتریکی کلید تبدیل

مراحل انجام کار :

- ۱- پیچ‌های کلید تبدیل را با اهم متر آزمایش و سپس، پیچ‌های غیر مشترک و پیچ مشترک را مشخص کنید.
- ۲- مدار الکتریکی کلید تبدیل را، با رعایت نکات ایمنی، سیم‌کشی کنید.
- ۳- با نظارت استاد کار، صحت مدار را آزمایش کنید.
- ۴- در صورت بروز عیب، آن را در مدار پیدا و رفع کنید.
- ۵- توسط دستگاه اندازه‌گیری، ولتاژ منبع تعذیه و همچنین ولتاژ و جریان مصرف کننده را اندازه‌گیری کنید.
- ۶- مدار را از شبکه برق جدا کنید.
- ۷- طرز کار مدار را شرح دهید.
- ۸- گزارش کار خود را در دفتر گزارش کار یادداشت نماید.

کاربرد

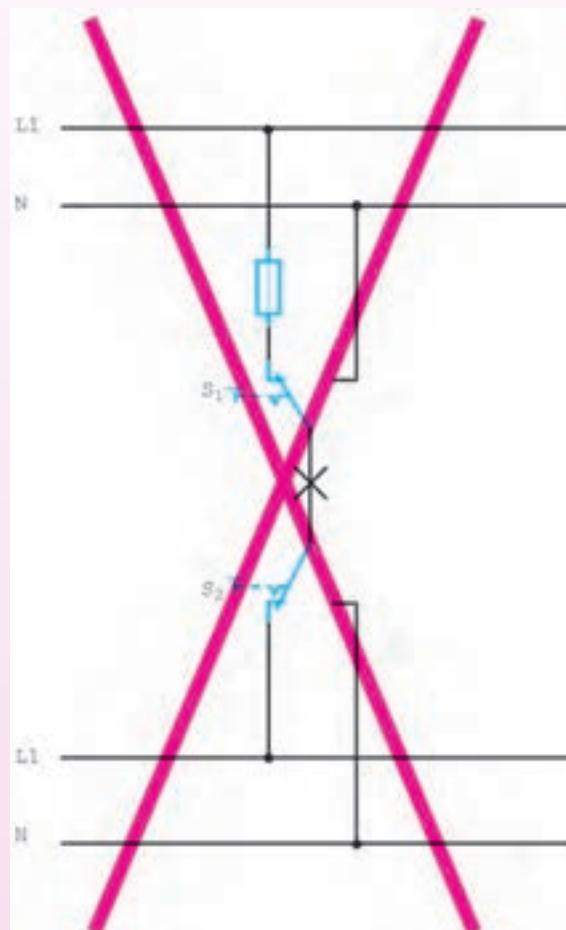

این مدار برای خاموش و روشن کردن یک لامپ یا یک گروه لامپ از دو نقطه مورد استفاده قرار می‌گیرد و معمولاً از آن برای سالن‌های بزرگی که دو خروجی دارند، استفاده می‌شود.

ممکن است در محیط کار با نوعی دیگر از اتصال تبدیل مواجه شوید. این روش هرچند با صرفه جویی در مصرف سیم همراه است اما به هیچ وجه ایمن، علمی و فنی نیست و مراجع ذی صلاح استفاده از این اتصال را قانونی نمی‌دانند (مقررات ملی ساختمان بحث ۱۳).

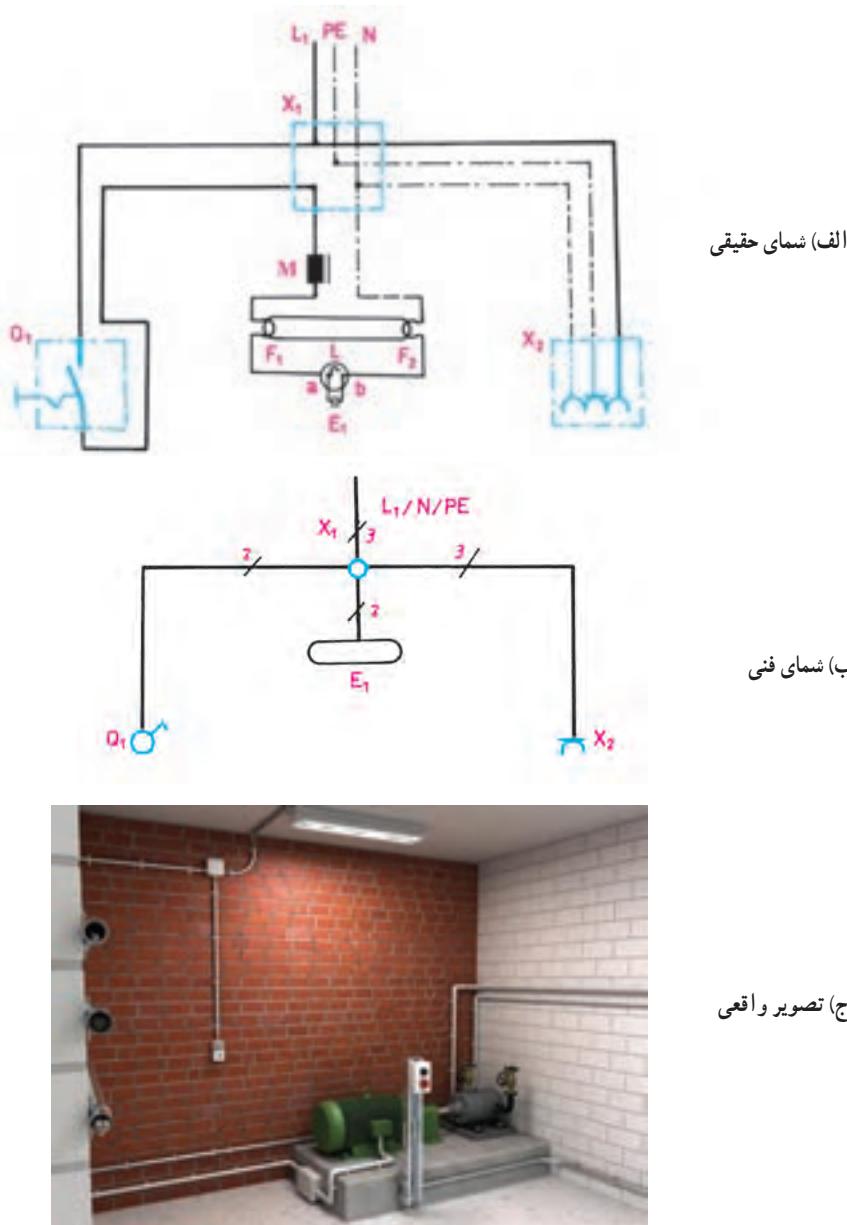
در این روش سیم فاز و نول را به ترمینال‌های غیر مشترک در کلید متصل می‌کنند و ترمینال‌های مشترک این دو کلید به دو سر لامپ اتصال داده می‌شوند (شکل ۳-۶۸).

شکل ۳-۶۸

هدف : بستن مدار الکتریکی لامپ فلورسنت(مهتابی) با کلید یک پل
وسایل مورد نیاز : سیم رشته‌ای با سطح مقطع یک و نیم میلی متر، پایه مهتابی، ترانس مهتابی، استارتر، کلید یک پل، لامپ مهتابی، جعبه تقسیم، سیم چین، انبردست، پیچ گوشتی و فاز متر
طریقه اتصال : سیم فاز، پس از عبور از فیوز، به پیچ کلید یک پل وصل می‌شود. از پیچ دیگر کلید سیمی به ترانس مهتابی و از پیچ دیگر ترانس سیمی به یکی از سرهای لامپ متصل می‌کنیم. سیم نول نیز مستقیماً به سر دیگر لامپ وصل می‌شود. در این حالت، از هر دو طرف دیگر لامپ یک محل اتصال باقی مانده است، که آن دو را به استارتر متصل می‌کنیم (شکل ۳-۶۹).

شکل ۳-۶۹- مدار الکتریکی لامپ فلورسنت با کلید یک پل

- ۱- ساختمان سیم‌ها را توضیح دهید و انواع آن را نام ببرید.
- ۲- انواع اتصالات سیم‌ها را توضیح دهید.
- ۳- کابل را تعریف کنید و ساختمان آن را توضیح دهید.
- ۴- ساختمان کلیدهای یک پل، دو پل و تبدیل را توضیح دهید و شمای حقیقی و فنی آنها را ترسیم کنید.
- ۵- انواع لامپ‌ها را نام ببرید و توضیح دهید در انتخاب لامپ چه عواملی تأثیرگذار است؟
- ۶- وظیفه رله زمانی و دیمر چیست؟
- ۷- انواع نقشه‌ها را نام ببرید.
- ۸- انواع سیم‌کشی را توضیح دهید.
- ۹- روش‌های سیم‌کشی توکار را توضیح دهید.
- ۱۰- شمای حقیقی و فنی مدارهای الکتریکی کلید یک پل، دو پل و تبدیل را ترسیم کنید.